

„Soča“ izhaja vsak petek s in velja p pošto prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.50
Pol leta „ 2.30
Četrt leta „ 1.20

Pri oznanilih in prav tako pri „poslanih“ se plačuje za navadno tristo-pno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ „ 2 „
6 „ „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 10 soldov v Gorici v tobakarnici v gosposki ulici blizu „treh kron“ in na starem trgu.—V Trstu v tobakarnici „Via della caserma 3“.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici v Hilarijanski tiskarni, naročnina pa opravištvu „Soče“ na Koroški v Stična - vi hiši št. 253 II. nadst.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri uredništvu.

V Gorici 14. maja.

Poslanska zbornica našega državnega zbora hoče po vsakem načinu še pred prazniki skleniti svoje zborovanje ali vsaj pretrgati je do jeseni. Zato tekó zdaj obravnave prav gladko in jutri, če ne uže danes razide se vtrujena gospoda na vse vetrove. Da je zares vtrujena, to jej prav lahko verjamemo; saj je bilo zborovanje ne samo dolgotrajno, ampak večinoma tudi prav živahno in sem ter tja—viharno. Slovanski zastopniki in avtonomisti sploh zagovarjali so pogumno in vstrajno pravice do zdaj preziranih in zatiranih narodov, ustavaki pa so trdovratno branili ped za pedjo uže priposestovano gospodarstvo nad drugimi narodi. Eni in drugi so složno skupaj držali in ker je bila vsled objektivnega zadržanja vlade pri zadnjih volitvah in po vstopu Čehov v državni zbor znatna večina na strani avtonomistov, zmagali so oni—zmagala je pravična stvar, za katero so se krepko potezali. To zborovanje pa nam je vendar pokazalo, koliko je zaostala naša stranka vsled tega, ker so se Čehi za Hohenwarta odtegnili ustavnemu delovanju in so od tiste dobe mirovali sebi in drugim avstrijskim Slovanom v veliko škodo; pokazalo nam je tudi, posebno pri glasovanju o dispozicijskem zalogu, kako malo se nam je še zanašati na to, da imajo avtonomisti zdaj večino in kako nujno je potrebno, da se ta večina po pravični preuredbi volilnega reda ojači.

Kakor smo uže poročali v poprejšnjih številkah, obveljale so po slovenskih poslancih stavljenе resolucije zastran pravične preuravnave srednjih šol v deželah sé slovenskim prebivalstvom. Po teh resolucijah bi se imelo načelo narodne enakopravnosti, katero je izraženo v §. 19. drž. osn. postav, v naših srednjih šolah dejansko izvesti, pa tako, da bi se naša mladina pri vsem tem lahko temeljito naučila nemščine, ki nam je z ozirom na politične razmere v Avstriji potrebna. Te resolucije se najbrže ne bodo tako hitro izvedle,—mi vsaj nismo tako sangvinični v svojih nadah—da to pa pričakujemo, da se bo vze v prihodnjem letu kaj bolje priskrbelo za podučevanje narodnih jezikov na naših srednjih šolah in da se bo vlada znanprej pri imenovanju deželnih in okrajnih šolskih nadzornikov in srednješolskih ravnateljev in učiteljev vedno ozirala na take moči, gledé katerih bo prepričana, da imajo zraven druge sposobnosti tudi ono znanja deželnih jezikov.

Ministerski ukaz zastran rabe českega jezika v javnih uradih na Pemske in Moravske, katerega je v neizrečeno jezo vsemu krščenemu in nekrščenemu ustavaškemu Izraelu zagovarjal naš stari prijatelj dr. Stremayr sam,—nam tudi vzbuja iskrico nade, da nam privoščiti vlada, če tudi kako leto kasneje, enako naredbo. Saj veljajo za nas ista načela in iste stare in nove postave, na katere se je naslanjal gosp. minister v obrambo vladnega ukaza za česke dežele.—In kako potreben, silno potreben bi bil posebno za nas primorske Slovence tak ukaz, kateri bi nas rešil iz krivičnega položaja, v koji smo potisnjeni v vseh naših političnih sodnijskih in finančnih uradih: mej nemško kladivo in italijansko naklo.

Primorski Slovan pride v vseh stvareh za dnji na vrsto—da on vstraja vendar v neomejeni državni zvestobi ravno zato, ker ga ni še zapustila nada—da pride slednjič vendar le na vrsto. Kaj ne, da je to pohlevnost v superlativu? In vendar je taka.

Toda o tem poglavju smo govorili uže zadnjič in bomo gotovo še mnogokrat, ker je žaljena enakopravnost v šolah in uradih ona rana, koja nas najhuje skeli, bolnik pa ima uže to slabo navado, da najraje govori o svojej boleznj. Za danes pretržimo ter obrnimo svojo pozornost deželnemu zboru, kateri ima po skoro dvehletnem počitku kmalo sniti se v kratko zborovanje.

Po odstopu gosp. Winkler-ja ni še dopolnjeno majhno število naših deželnih zastopnikov, tudi še ni ničesar slišati ali brati, da bi bila vlada kaj priskrbelo za dopolnitveno volitev. Zakaj ne? Morda je resnično eno ali drugo, kar smo ugibali v predzadnji na-

ši številki. Ali zaradi deželne garancije za povrnitev ogromne državne predplače, katero misli vlada dovoliti za vodobrambena dela ob spodnji Soči, ali pa zaradi bovskih volilcev, ki se še v znamenitem številu mude s krošnjarstvom po širtej Avstriji? bomo videli v kratkem.—Vsakakor bi bila vlada vse graje vredna, ako bi dopustila, da ostane pri prihodnjem zborovanju en sedež na desnej strani naše zbornice prazen, sedež, na katerem tako nujno potrebujemo namesto izvrstne zgubljene moči vseskozi sposobnega poslanca. Verjetno je, da bo tudi na drugi strani en sedež prazen; kajti baron Pino, zastopnik italijanskih mest Grado, Cervinjan in Tržič, ni odložil svojega mandata,—a težko da bi se kot ces. namestnik v oddaljeni zgornjej Avstriji, kder vlegne biti za časa deželnega zborovanja njegova izvočnost potrebna, mogel ali hotel deležiti sej natega zbora.—Zakaj se je g. Winkler odpovedal poslarstvu, a baron Pino ne? vt. gne marsikedo prašati. Gsp. Winkler je v svojem objavljenem pismu do volilcev jasno povedal svoje razloge, da smo jih vsi razumeli in zato tudi odobrvali. Barón Pino pa je šel in ni ničesar povedal—niti poslovil se ni javno, bd prebivalstva naše dežele, mej katerim je precej dolgo bival in užival tudi mnogo simpatij. Iz tega sklepajo nekateri tako: Barón Pretis je prišel v Trst, ne da bi mislil v Trstu ostati, Barón Pino je šel v Linc, tudi ne da bi mislil v Lincu ostati; oba sta šla zanašaje se, da se vrneta kmalo vsaki na svoje mesto.—O predmetih prihodnjega deželnega zborovanja drugi pot.

Dopisi.

Iz Brd 12. maja. (Izv. dop.) Slaba letina nam je obrodila vendar tud nekoliko dobrega sadu, katerega bomo uživali mi in rod za rodom naši potomci. In ta sad je iz države podpore predelana cesta, katera nam bo med Pemo in Števerjanom jako olajšala občevanje zlasti z našimi rahlimi, lahko se skazujočimi pridelki: sé adjem in vinom. Cestni odbor goriški si je sé svojji prizadevanjem za to delo zaslužil splošno hvaležnost vseh Bricev. Na mesto tega pa žanje, kakor slišiu od mnogih strani bodočo kritiko. Temu ni nova esta zadosta ravna, drugemu je predolga, tretjemu prosojna in polna ovinkov itd., a nihče ne pomisli, da cestni odbor ni imel stotisočev na razpolago, ampak za tako veliko podjetje primerno prav malo svoto; da ni mogel računati na izpraznjene žepe davkplačevalcev, ampak opirati se edino na to malo, kr je imel in kar je mogel zanesljivo dobiti. In čev pretres jemljemo vse to, muramo obstati, da je uredil mnogo in da si je pošteno zaslužil naše piznanje. Po noveji cesti bodo nevarne strmine odstraene, to je glavna stvar; kder bo imel par dobrih bujčev, pa tudi lahko v „trabu“ poteče, koder se jehoral po poprej po polževo pomikati.

Zdaj gre še zato, kodi naj bi se izpeljala nova cesta nad Leonardiča, kder imamo tudi silno sterm, nadležen klanec. Enso za to, da se izbere črta pod sedanjo cesto, druga da se potegne po solnčni strani do Števerjana in potem zavije po skero ravnej črti zopet do sedanje cste. Prva bi bila krajša, pa samotnejša, osojnejša po zimi izpostavljena mrazu in silnim vetrovom, druga pa bi bila nekoliko daljša, pa solnčnejša in zavetjša ter bi v zvezo pritegnila Števerjan, gotovo eno znamenitejših vasi briskih. Druga črta bi precej več ala od prve—a denarnica cestnega odbora bi te večjih stroškov ne občutila, ker so se Števerjanska občina in ž njo vred nekateri bolj interesirani posestni zavezali, da večje stroške bodi v denaru ali z brelačnim odstopom zemljišč poravnati. Agitacija vre vrdih pro et contra; sebičnost in zavist vtikati ti vmes svoja strupena jezika in delati cestnemu odru zelo težavno stanje. Za katero črto naj se odloči.—Jo uže zadene in stavim, da prvo, če se bo ozel na občeno korist in ne na p. zno besedovanj jezičnih pritožnikov.

Te dni ima priti cestni odbor in corpore na lice kraja, da pregleda in prečhta vse krajne razmere—in potem razsodi. Jaz rečem odkritosrečno in če tud dregnem sé svojim menenjem v seršenjo gnjezdlo, bi bil za solnčno lego; zakaj? povem prihodnjič, če dovolite. *)

Iz pod Čavna 12. maja. (Izv. dop.) Dopisnik zadnji št. „Soče“ razjasnil je podčavenske razmere. Razvideti je pa iz dopisa samega, da mu ni bilo ravno za to, mariveč, da je kritikoval delo ceste v Beverjih pri Dobravljah. Ako je dopisnik resnično iz pod Čavna, mora vendar videti, da cesta 2 metra na novo napeljana se mora nekaj vdati in se bode tudi še v prihodnje zna biti kaj vdala, kajti pri taki visočini ni drugače mogoče, posebno pa ako dežuje tako, kakor je zadnje dni deževalo, in ako se tako občuje s teškimi vozovi, kakor se v resnici veliko po ti cesti občuje, kar pa dopisnik prezira. Njegovi dopis meri najbrže le na osebnost pouzelnikovo, in ne pomisli, s kakimi težavami se je morala cesta dvigati in zasipati pri tako živahnem občevanju, teških vozov ni na to paziti, da se ni kaka nesreča pripetila. Zato se mora soditi, da išče v jajcu dlako, kajti cesta je delana popolnem po načrtu in ni še bila končana in kot dodelana oddana.**)

Od beneške meje 11. maja. (Izv. dop. V dolenski županiji imamo sé vedno začasno občinsko vlado, ker se niso rešeni ugovori, ki so jih privrženci italijanske stranke podali zoper zadnje volitve. To je vendar vse graje vredno, da se pri tako zmedenem in žalostnem položaju, kakoršen je naš, ne skrbi na kompetentnem mestu za naglo rešitev takih ničevih pritožeb. Saj vendar ne more biti tako sila težavno, razločiti pravice od krivice, postavnosti od nepostavnosti,—k čemu stvar tako brezkonno zatezati? Naše občinsko gospodarstvo je zelo zavozeno, in potrebuje prav nujno popolne prevredbe. A dokler ne bo imela občina svojega postavnega zastopstva, ne samo da ne dospé do te prevredbe, ampak zabrede v čedalje večje zmešnjave. Čujemo, da je sedanji občinski opravnik zahteval, naj se mu dovolé nad 100% doklade, in vrh tega še 2000 gld. posojila, da poravnava občinske dolgove. Ali treba še jasnejšega dokaza za to, da je občina na robu pogubivega poloma? Kder treba v tako žalostnih časih, kakor so sedaj, takih skrajnih sredstev, po katerih bi se rešila občina,—a v neizmerne stiske pripravili prebloženj davkplačevalci,—tam je gotovo uže vse gajilo. Zatorej naj skrbé naše više gosposke, da si ne navalé prevelike odgovornosti na ramena!—

Mejne občine gradiškega okraja so bile podale vis. c. k. namestništvu v Trstu kolektivno prošnjo, naj doseže onim posestnikom, kateri imajo zemljišča unstran meje, da bodo smeli, kakor poprej na to stran spravljati trtno rožje in sploh suh trtni les, kojega rabijo na svojih kmetijah. Namestništvo je to prošnjo zavrnilo rekši, da ne more v tem oziru nobene izjeme priporočati—in to tem manj, ker se v Italiji širi trtna uš (filoksera), proti kateri je obrnena dotična splošna prepoved.

Tudi ono prošnjo, katero so podale naše občine v družbi z furlanskimi, da bi smeli naši posestniki voziti guoj iz hlevov na tej strani na svoja zemljišča unstran meje, zadene, kakor smo slišali, enaka osoda. Ker se italijanska vlada za sedaj trdno oklepa svoje prepovedi, odložila je tudi naša svoje obravnave ž njo do vgodnejših časov.—Mari se je temu čuditi? Ako naša vlada neče izjem delati v korist svojim podložnim, kako moremo kaj tacega pričakovati od ptuje vlade?

*) Svobodno!

**) Mi si ne vsajamo sodbe o delu, katerega nismo videli; zato smo pričbili z ozirom na to, da gre za javno podjetje, zatožbo in opravičenje, ne želimo pa nikakor, da se polemika začleže.

Op. ured.

Op. ured.

Iz tržaške okolice 8. maja. (Izv. dop.) Tržaški Slovenci bili bi jako nevhvaležni, ako bi se ne spominjali moža, katerega je pred kratkem pokosila smrtna kosa. Ivan Piano je umrl v Gradišči, kot učitelj v tamošnji kaznilnici, a njegovo ime bode živelo v tržaški okolici. Vzbuditelja okolice ga bode naša kronika zvala za vselej, kajti Piano je bil prvi, ki je tu visoko dvigal slovensko zastavo ter zanetil v okoličinah iskro narodne zavesti, da je vspametila do pomena. Kot učitelj pri sv. Ivanu izdajal je list „Primorec“ ter si vstanoval svoj pevski zbor še danes sloveč po vsej okolici, za katerim so sledili kmalo tudi po drugih krajih.

List, ki ga je on uredoval, je jako ugajal našim kmetom, vse ga je rado čitalo. Ranjki so je imel prazgodaj bojevati z mnogovrstnimi nasprotnimi elementi. Magistrat, v katerega službi je učiteljeval, zatiral je ubozeza Ivana na vse preteze. Pošiljal mu je vedno ostre dekrete in mu žugal, da ga iz službe odpravi, kar se je žalibog slednjič tudi zgodilo.

Dokler je Piano sam uredoval „Primorca“, je slo vse v redu; a ko je hotel listu stanje zboljšati in si je v ta namen pridružil plačana peresa — jela se mu je trda goditi. Da bi si bil opomogel, svetovale so mu prebrisanje glavnice, izdajati, še en list „Novi Primorec“ in sicer tako, da bi vsaki teden izhajal en list, en teden „Primorec“ drugi teden pa „Novi Primorec“. V svojo nezgodo vdal se je temu svetu, v nezgodo tudi našej okolici; kajti, komaj zagleda 1. številka „Novoga Primorca“ beli dan, uže jo zapleni državni pravdnik in enako potem tudi naslednjo številko „Primorca“, ker sta oba lista imela enega in istega urednika. Valed tega pa sta nehala izhajati oba lista. Ker ni bilo več denara, posušila so se solajlova peresa. Tako ga je malo modri svet spravil ob vse. Od tistega časa je bil vrli naš Piano vedno otožen. Od tržaškega magistrata odpuščen, prišel je v Komen za naučitelja; od tam pa je šel za učitelja v državno kaznilnico v Gradišče, kder je služboval do svoje smrti.

Čudno se nam je zdelo, da ni noben slovenski list omenil njegovih zaslug za narodno probujenje naše okolice. Tržaški okoličani, posebno pa mi sv. Ivanci ohranimo blazega moža v hvaležnem spominu, in obžalujemo, da nismo poprej znali o njegovej smrti, ampak da smo zvedeli o njej, ko je bilo uže prepozno, kako radi bi mu bili sicer skazali poslednjo čast.

Ivanec.

Iz Doboja v Bosni 9. maja. (Izv. dop.) Nekaj dni smo že pričakovali visocega gosta z Beča, in včeraj rano bila je govorica, da pride popoldne nadvojvoda Viljem, ker je vihrala na terdnjavi cesarska zastava. Okoli druge ure popoldne pripeljal se je nadvojvoda z Gračanice v Dobj. — Na desnem bregu reke Bosne napravljen je bil slavolok ozališan z dvema cesarskimi zastavami in dvema slovanskima trobojnicama. Ko dospje nadvojvoda do vode Bosne, stopi v presterno ladjo in za njim njegov voz s konji ter spremljevalci. — Na levem bregu Bosne čakalo je obilo občinstva — vseh treh zakonov. — Zastopniki in duhovščina turška kakor i kristjanska — sprejmi so nadvojvoda od ladje do vršička, ljudstvo ga je pa pozdravljalo z burnimi mnogokrat ponavljenimi živoklici. Gospod Lisković rim. katoliški pop je govoril v imenu rimsko-in grško-katoliškega, — kakor tudi turškega prebivalstva. V lepem govoru je zagotovil njih cesarskej visokosti: udanost in zvestobo tukajšnjega prebivalstva presvitlemu caru. Gosp. ožrajni načelnik tešinski je nadvojvodi raztolmačil po nemški, kar je gosp. Lesković govoril srbski. Nadvojvoda Viljem je se zadovoljnostjo zahvalil se za simpatije in ljubezen, izraženo mu za našo dinastijo, ter podavši nekajim roko odpeljal se mej navdušenimi živoklici proti 1/2 ure oddaljenemu mestu Dobju. — Peljal se je se spremstvom memo kelodvora, ker so tudi vihrale carske zastave. — Za tremi vozovi carskimi, drdralo je od tu do mesta kacic dvajset voz, v kojih so sedeli turški hodže in mešano bosansko prebivalstvo vseh verozakonov. Za vozovi je bila konicja obstoječa iz 40-50 konj.

Cel ta spreved pomikal se je v teku proti mestu. Ne terdim, da je bil to slovesen sprejem, kakor oni presvitlega cesarja v Gorici pred petimi leti, tudi elegantnih kočij ni bilo videti, nego navadne voziče, in konji jezdecev bili so z navadno konjsko opravo brzani in sedlani, pa verujte mi, da me je ta priprsti sprejem bosanskega naroda, njega obnašanje, prikimavanje turških hodžev itd. bolj zanimalo; nego enaki sprejemi kjer koli v naših mestih.

Nadvojvoda pregledal je tukaj terdnjavo in posadko, ter se danes sé železnico že rano zjutraj odpeljal v Zenico.

Vreme se čudno spreminja. Meseca aprila smo imeli skoro pasje dneve in sedaj je bolj deževno in hladno. —

Po holmih, koder so celi gozdovi sadnega drevja, je vse živo. Trume veselih tičic zletajo sem ter tja, veseleči se slobode, koja ni dana vsakemu človeku, vsak samec išče si verne družice — zveste ljubice. — Kakor sem rekel, vse je živo, in iz vsakega grmovja slišiš drugo melodijo. — Slavec kratkočasni tu s petjem na jajčicah ležečo družico, žutokljuni kos žvižga tam v

oberšljanovem robu, ne zmené se za človeško gorje i grlica grli svojo staro pesen, le mene obhaja nenavadna otožnost dalač od domovine mile, tu med grobovom toliko hrabrih mladenčev, kateri so obležali v boji za dom in cesarja. Kdor je uže hodil od Serajeva do Doboja, je gotovo videl tu pa tam na njivah in senožetih priproste križce; to so borni spominki na naše padle junake. Mnogo krvi se je prelilo in želja me navdaja, da bi iz te većinoma slovanske krvi tudi kaj dobrega procveto za slovanstvo.

Sadno drevje obeta dobro letino. Cvetelo je vse v lepem vremenu ter vsled tega se tudi vrlo dobro zarodilo.

Kakor je Hercegovina kamenita ter revna, tako je Bosna zemljata i bogata, toda to bogatstvo zemaljsko je vsled nemarnosti prebivalstva še vedno mervto. Bošnjak je len in neveden, dasiravno zelo bistroumen. Kdo je lenobe kriv in nevednosti, ni težko uganiti. — Da bi bila Turška kolikaj skerbela za kmetijstvo o-miko ter varovala pravice zemaljske kristjanov itd., ne bilo bi treba danes Bošnjaku stradati pri tako bogatej zemlji in milem obnebi. Toda žalibog zane-marjeno je sve bilo in bode, dokler se razmere kakor si bodi ne spremene. —

Čuje se, da se bo začela graditi železnica od Zenice do Sarajeva, kar bi bilo želeži, ker že dolgo časa postopa več ljudi, koji so prišli iskat dele v Bosno, sem ter tija brez zaslužka, nadejaje se, da se skoro odpre delo na omenjenej črti, a dosedaj je bila še vedno le želja in še danes ne morem za gotovo trditi, ali bo kaj ali ne. Vsakakor pa vam hočem sporočati, kakor hitro pozvam kaj zanesljivega, da se bodo vedeli naši domači dđavci kako ravnati. *)

A. Štrekelj.

Politični pregled.

Z DUNAJA. — Preteklo saboto je poslanska zbornica končala budgetno debato. V eni zadnjih sej je še krunjski poslanec V. Pfeifer prav temeljito zagovarjal milejše izterjevanje davkov ob takem čast, ko kmet kaj ima, da more plačati. — V torek je bila zopet prav viharna seja. Verifikacijski odsek je namreč poročal o volitvah treh zistopnikov zgornje avstrijskih veleposestnikov in predlagal, da se ovržejo, ker so se mej volilce, vsteli taki hišni posestniki v Lincu, kateri nemajo nič zemljišča, ampak samo hiše, vpisane v deželno tablo. Levičarji so se na vse kriplje ustavljali temu predlogu, a dasi so ministri pri glasovanju zapustili zbornico, je vendar obveljal sé 163 glasovi proti 159. Vsled tega so zgubili mandate ustavoverni poslanci Gros, Handel in Dehne; na njihovo mesto pa bodo gotovo voljeni avtonomisti, kojih stranka se potem takem oči. Kako je to ustavoverce strašno razdražilo, pokazali so pri banketu, katerega so napravili te dni k slovesu pred odhodom na dom. V svoje tapitnice so razlili ves svoj srd posebno zoper selanje ministre; dr. Herbst je tako strastno in predrzo govoril, da ne more noben list njegovga govora objaviti, ker bi sicer gotovo zapade konfiskaciji.

V torek je zbornica zmalimi spremembami sprejela načrt postave zastan vojaške takse. — Danes ali jutri preneha alikonča zborovanje poslanske zbornice. Gosposki zbornica bo pa še nekatere dni po praznikih razpravljala letošnji proračun in one postave, ki jih je poslanska zbornica v zadnjem času prejela. — Po zadnjih poročilih je vlada skenila, da se imajo sklicati deželni zbori dne 3. junija.

V GRAŠKEM mestnem zboru se je te dni na čuden način proslavila nemška kultura. Društvo rudečega križa, kojegablagi namen je ustanoviti zalog v podporo vojakim ranjencem itd., dalo je prilepiti na graške mestne ogle vabila k udeležbi v nemškem in slovenskem jeziku. Da je bilo vabilo v nemškem Gradcu, ki je pa glavno mesto nemško-slovenski deželi — tudi slovensko, to je mestne očete strašno razkačilo. Sklenili so torej p predlogu ad hoc izvoljenega odseka krepko resolucijo, katero zaradi posebne zanimivosti tu priobčujemo:

„Z ozirom na c. kr. vlado jezikovno naredbo na Českem in z ozirom na resolucije, sklenene v državnem zboru, ki zahtevajo posrvanjenje nemških učnih zavodov na Štajerskem, javlja občinski zbor glavnega mesta Štajerske, da s prizadevanjem, da bi se slovanskim narodnostim avstrijskim izročila pre-

vaga v uradu, šoli in javnem življenji, a da bi skrajšalo se popolnemo opravičeno (?) dozdanje polozenje Nemcev v državi in v deželah in nemškemu jeziku da bi se odvzel značaj potrebnega in jedino mogočega državnega jezika, da se s tem ruši jedna najzanesljivejših avstrijskih vezij, da je to nevarnost za državo in kulturo, in da je občinski zbor trdno sklenil, z vsemi sredstvi, ki jih ima v svojej oblasti, boriti se čvrsto za politično in duševno last nemškega prebivalstva v Avstriji v prouzročenem narodnostnem boji.“

Iz tega se jasno vidi, kako razumejo in tolmačijo graški Velikonemci, katerim so kakor lešnjak lešnjaku podobni ljubljanski Nemčurji, narodno enakopravnost.

Na Dunaj je prišlo iz BOSNE 120 turških veljakov, cesarju tožit, da se Turkom v tej deželi krivica godi. Bosenski Turki so blizo taki, kakor naši ustavaški Nemci in Nemčurji; ker so vajeni nadvladovati, ne privoščijo drugim drobtinice enakopravnosti.

V Sarajevu bodo zidali katoliško cerkev in palačo za škofa. Naš cesar je v ta namen blagodušno podaril 200.000 gid.

IZ RUSIJE se potrjuje vest, da je na mesto za rusko šolstvo jako zasluženega grofa Tolstoja imenovan za naučnega ministra Saburov. Tolstoj je nekda padel, ker je premalo skrbel za realistične predmete v srednjih šolah, za koje je njegov naslednik bolj unet. Te težnje se vjemajo z nazori Loris-Melikova.

ANGLEŠKI vnanji minister, lord Granville je poslal vsem evropskim vlastim okrožnico, v katerej se pritožuje, da se najvažnije točke berlinskega dogovora še niso zvršile, ter opominja, da je zdaj čas, da se sili na njih izvrševanje. — Nova angleška vlada dela zavestno opiraje se na mogočno svojo stranko. Novi minister za Indijo je našel 40 milijonov doiga in s tem razkril židovsko sleparstvo Beaconsfield-a, kateri je v parlamentu vedno trdil, da ima še kaj predobitka. — Beaconsfield je vsled tega za vselej nemogoč postal in nekateri hočejo celo, naj se tira na obtožno klop.

BISMARCK peša. Ker ga je državni zbor v zadnjem času uže večkrat pustil na cedilu, rekel je te dni, da je vtujen in da hoče odstopiti.

NA ITALIJANSKEM vre zdaj najhuje volilna agitacija. Irredentovci brusijo tudi v tej borbi svoje orožje zoper Avstrijo. P. Fabri je izdal brošuro, v katerej zahteva, da se italijanska meja potegne do Ljubljane in Beljak. To Vam je pravi naprednjak: ne več do Soče, tudi ne do „Monte Rè“ (po italijanskih zemljepiscih Nanos) in do „Tricornio“ (Triglav), ampak kar naravnost do Ljubljane! Le naprej!

Domače stvari.

Goriška čitalnica priredi skoro gotovo v saboto 29. tek. meseca velik javen koncert v prostorni dvorani tukajšnje Konkordije v dobrodelen namen. Sodelovala bo slavna pevska dvojica g. Fran Gerbic in gospa soproga. Svirali bo izvrstni orkester Hessovega pešpolka pod osebnim vodstvom g. Milier-a. Zanimivi program, katerega priobčimo prihodnjič, obsega tudi gladiščno igro, en mešan in dva možka zbor. Opozorujemo na ta koncert, za katerega se delajo obširne priprave, tudi rodoljube na deželi, zlasti naše bližje okoličane. Cem večja deležitev, tem obilnejša podpora našim revežem.

FZM. baron Khun je prišel v torek zvečer v Gorico pregledavat vojaško garnizijo in se je včeraj odpeljal skozi Trst v Pulj, kder se zdaj muči nadvojvoda Albreht. — Po končani inšpekciji v Pulji in Trstu pride gvsp. nadvojvoda 19. ali 20. t. m. v Gorico. —

Ces. namestnik baron Pretis se je odpeljal v sredo na Dunaj; ker se je tudi kranjske dežele novi predsednik g. Winkler tija povrnil, sklepamo, da imajo deželni načelniki kake pogovore z vlado glede deželnih zborov, ki se imajo v kratkem sniti.

Imenovanja. C. k. finančno vodstvo v Trstu je imenovalo sledeče osebe za Primorsko: kontrolorje Benedikta Dimnich-a, Antona Agapito in Alberta Dietz-a za davkarje; za kontrolorje provizor. kontrolorja Bernarda Malabotich-a, titularnega kontrolorja Eduarda Sossich-a in adjunkta Ivana Rebull-a; za prov. kontrolorja-adjunkta Franca Torosa-a, za stalnega adjunkta Mihaela Cimador-a do zdaj prov. adjunkta in pa praktikanta Ivana Kürner-ja in Gregorja Subic-a, slednjič praktikanta Roberta The-

dreza za prov. adjunkta. (Imena smo pisali tako, kakor so tiskara v uradnem listu. Naša finančna direkcija se mimo vseh drugih uradov odlikuje v tem, da slovanska imena po italijančuje.)

C. k. kmetijsko društvo v Gorici je imelo včeraj svoj redni občni zbor, pri katerem so se odobrili društveni računi za l. 1879 in proračun za tek. leto. Vdeležba ni bila velika; od slovenske strani tudi ne more biti, ker se je število naših članov zelo skrčilo. — Kmetijski oddelki kanalski, tolminski in cerkljanski so izvolili soglasno gosp. dra. Josipa Tonkliča za svojega zaslupnika v glavnem odboru, kmet. oddelki sežanski, komenski in ajdovski pa č. g. Jos. Marušiča, ravnatelja malega semenišča.

Detomor. Iz Komna se poroča, da je neka Ivana Rudež, 27 letno dekle, skrivaj porodila dete in je zadavila ter zagrebla pod kamenje, s kojim je bila tlakovana njena spalnica. Zdjaj počiva zgrevana zločinka v preiskovalnem zaporu komenske okrajne sodnije.

Preiskava vin. V Gorico prihaja z Ogerskega in od drugod mnogo vina, katero se deloma prav po ničevi ceni prodaja. Dasi plačujejo naši krčmarji znamenite užitninske davke, državne, deželne in mestne, točijo vendar nekateri ogersko vino po 20 kr. liter. To ni na vse zadnje nič napačnega, marveč je še velika dobrota revnejšim rokodelcem in delavcem, da se lahko za male novce okrepčajo — Vprašanje je le, je li vse to tuje vino naravno? Mogoče, da; mogoče tudi, da ne. Ker se toliko po časnih bere, kako so na raznih krajih zasatili ponarejena, ali z fuksinom barvana, tedaj zdravju zelo nevarna vina, bilo bi želeli, da bi tudi naš mestni zastop po svoje dolžnosti strogo nadzoroval, kakšno vino se uvaža iz drugih dežel v Gorico. V tem naj bi posnel tržaški, ljubljanski, celjski in druge mestne zastope. — Sicer pa imamo v Gorici lepo piliko, kemično preiskati dati vsako vino, predno je kupimo, bodi v kemični delavnici tukajšnjega svilorejskega poskuševališča, bodi na naši dež. kmet. šoli. Pri vinski kupčiji se jako priporoča previdnost.

Narodna društva ljubljanska pri g. dež. predsedniku Winklerju. V soboto dne 8. t. m. poklonili so se odbori narednih društev ljubljanskih, namreč „Matice Slovenske“, „Glasbene Matice“, „Dramatičnega društva“, ljubljanske čitalnice in „Sokola“ novemu g. deželnemu predsedniku Winklerju. Deputacija je vodil dr. Janez Bleiweis, ki je v svojem ogovoru gospodu predsedniku najprej čestital na njegovem imenovanju, potem pa blizu tako-le nadaljeval: „Uže velikrat smo stali na tem mestu ter poklanjali se novim dež. predsednikom kranjskim, toda odkritosrčno moram povedati, da še nikdar poprej se nisimo poklanjali s tako zadovoljnostjo in s takim presrešnim veseljem, kakor denes, kajti denes prvič čutimo, da smo „svoji pri svojem“. Res je, da se društva, katera so tukaj zastopana, ne pečajo s politikom, vendar vsem so se nam srca pretresla, ko smo čuli presveslo novico, da je svitli cesar vladanje kranjske dežele izročil možu, ki je slovenskega naroda sin, ki je od nekdanj neumorno delal za srečo in blagost tega svojega naroda. Zategadelj izrekam gorečo željo, da bi Bog kranjske deželi mnogo let ohranil novega gospoda deželnega predsednika.“ — Predsednik Winkler se potem zahvali za čestitanje ter v svojem skoro četrt ure trajajočem lepem odgovoru slovenskem najprej izreka željo, da bi Bog tako odličnega delavnega in zaslužnega moža, kakor je dr. Janez Bleiweis, slovenskemu narodu še dolgo ohranil. Potem se spominja delovanja „Slov. Matice“, katera po vseh pokrajinah slovenskih pošilja blagodejne žarke omike; hvali osobito „Terminologijo“ Cigalotovo; poudarja, koliko zaslug imajo čitalnice v obce, a osobito ljubljanska čitalnica za omiko in narodno probujenje po Slovenskem. Ako je slovenski narod sedaj zaveden narod, moramo se mnogo čitalnicam zahvaljevati. Tudi slovensko petje je zadnjih 20 let mnogo pomagalo, da se je slovenski narod duševno vzbudil. V tem oziru ima „Glasbena Matica“, sestra goriškega „Slavca“, mnogo zaslug. Želeti jej je vaestranske podpore, da bi nas razveseljevala z vedno večjim številom lepih kompozicij. Slovensko petje, kolikor ga je imel v tem kratkem času svojega bivanja priliko slišati v Ljubljani, je res izvrstno. Ravno tako je g. predsednika osobito veselilo, da je takoj prvi dan svojega bivanja v Ljubljani mogel biti navzočen pri gledališki predstavi, katero je v dež. gledališči priredilo „Dramatično društvo“. Nij se nadejal, da bodo slovenski igralci tako dovršeno igrali. Tudi temu društvu želi v svojem delovanju najboljšega vspaha. Končno se spominja tudi „Sokola“ ter pravi, da je vesel tacega društva, ki ima po znanem gaslu: „Zdrava duša v zdravem telesu“ imenitno nalogo, vzgajati krepke in zdrave državljanje. Kolikor bode v njegovej moči, podpiral bode vedno od sedaj kakor do sedaj delovanja vseh društev, katera skrbé za omiko naroda slovenskega. — Ves ta dolgi govor, katerega smo tukaj samo v kratkem izpisku posneli, jasno je kazal, da g. deželni predsednik Winkler natančno pozna ves dušni razvoj našega naroda zadnjih trideset let, a tudi vse potrebe našega tako, kakor jih sploh more poznati

tako odlični domoljub, kakor je bil od nekdanj sedanj g. dež. predsednik. Ako je pa tudi vsem navzočnim njegov govor od konca do kraja dopadel, vendar nas je posebno še veselilo, kako je g. predsednik poudarjal, da je bil od prvega početka ustanovnik „Matice Slovenske“ ter prijazno omenil, da je svoje dni tudi s peresom potezal se za opravičena zahtevanja slovenskega naroda. Potem si je dal g. predsednik predstaviti po vrsti vse člane deputacije, segel je vsakemu v roko ter za vsacega imel še prijazno in ljubeznivo besedo. Povpraševal je po številu članov raznih narodnih društev, po stanju njih premoženja itd. Zapustili smo dvorano z osvedočenjem, da tako vrliga moža, kakor je g. Winkler, še nismo imeli za predsednika v kranjske deželi.

Katoliško-politiška čitalnica v Čepovanu bo imela binkoštni ponedeljek, dne 17. maja ob 6. uri zvečer „shod“. Razgovarjalo se bode in sklepalo o prošnji do slavnega deželnega zbora, da naj bi sklenil postaviti, po kateri bi imele občine oblast ljudem brez gotovega zasluzka odrekati ženitvanjsko dovoljenje. Tudi neudje bodo k shodu kot gosti dobro došli. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala. Po shodu se bo vršila beseda po sledečem sporedu:

1. Godba. 2. Petje. Slavjanska polka. 3. Kmetijski poduk. 4. Deklamacija: Pot v nebesa. 5. Petje: Sirota. 6. Igra: Kaznovana radovednost. 7. Petje: 8. Deklamacija: Deček in jablana. 9. Petje: Sem slovenska deklica, spremlja orkester. 10. Burka: Nevem. Pred igrama svira domač orkester. Za neude ustopenina 10 kr. Odbor.

V korist revežev, poknežene grofije goriško-gradišanske bo v soboto 15. maja 1880 na praznično razsvetljenem vertu „Catterini-even“ velik koncert; menjavala se bosta banda in orkester c. kr. polka bar. Hess, št. 49. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnice za 50 n. za eno osebo in vstopnice za družbo treh oseb za 1:20 f. — 4 oseb za 1:40 f. — 5 oseb za 1:50 f. dobé se v bukvarnah gg. Dase-a in Wokulata in zvečer dotičnega dne pri vходу v vert. Ako bo vreme neugodno, bo koncert nasledno saboto in že prej kupljene vstopnice veljajo tudi za tisti dan.

Slovensko podporno društvo v Trstu priredi, kakor smo uže zadnjič poročali, na binkoštno soboto, 15. maja 1880 v gledišči „Fenico“ veliko Besedo, pri kateri bode sodelovala vojaška godba Br. Jelačičevega peš-polka pod vodstvom kapelnika, gosp. V. Tuček-a. — Potem nastopi prvič v Trstu slavnostni slovenski operni pevec, gosp. Noll, ki je žel uže veliko slave na prvih italjanskih glediščih in v mešanem zboru nastopi tudi prvič nad 24 gospodičin. Petje bode vodil g. pevovodja S. Bartelj.

Spored: 1. Dav. Jenko — „Naprej“, svira vojaška godba. 2. F. A. Vogel — „Cigani“, moški zbor za tenor solo. 3. Nedved — „Nezakonska mati“, poje operni pevec, gosp. Noll. 4. A. Hajdrih — „Hercegovska“, zbor s četverosplovom. 5 — „Kje dom je moj“ poje operni pevec, gosp. Noll. 6. A. Förster „Ave Marija“, iz operete „Gorenjski Slavček“ mešani zbor ženski in moški spremljevan z orkestrom. 7. Romanca iz opera „Ballo in Maschera“ poje operni pevec gosp. Noll. 8. Šaljiva igra, dobro jutro v 2 dejanjih s petjem. Začetek točno ob 8 1/2 uri zvečer. Vstopnice: Pritličje f. — 40 kr. Galerija f. — 20 kr. Posebni sedeži f. — 60 kr. Klopi f. — 40 kr. Listki se dobivajo v čitalnici, via alle Poste N. 10, v kavarni Bot, v „narodni pivarni“ in v petek in soboto v glediščni blagajnici.

Akademična društva „Slovenija“ na Dunaji i „Triglav“ v Gradcu napravita v nedeljo, 16. maja izlet v Müzzuschlag. Skupni obed bode v gostilni „zum Erzherzog Johann“, potem izlet k „Grübelbauer-ju“ i zvečer zabava zopet pri „Erzhg Johann“. Vspored je sledeč:

I. 1. Vašák: Ja jsem Slovan (pojó pevci „Slovenije“ i „Triglav“). — 2. A. Hajdrih: Slava Slovencem (pojó pevci „Triglav“). — 3. Dr. G. Ipavec: Savska (pojó pevci „Slovenije“). — 4. K. Bendl: Milenko drabá, dobrou noc (pojó pevci „Triglav“). — 5. A. Foerster: Pobratimija „Sloveniji“ poklonil skladatelj, pojó pevci „Slovenije“). — 6. A. Hajdrih: Morje adrijansko (pojó pevci „Slovenije“ i „Triglav“).

II. 1. D. Jenko: Naprej (pojó pevci „Slovenije“ i „Triglav“). — 2. Fr. Kuhač: Jačinka (pojó pevci „Triglav“). — 3. S. Pirnat (ud „Slovenije“) Na planine (pojó pevci „Slovenije“). — 4. Briž: Oj Bancovci (pojó pevci „Slovenije“ i „Triglav“). — 5. A. Nedved: Domovini (pojó pevci „Triglav“). — 6. Dr. B. Ipavec: Bodi zdrava (pojó pevci „Slovenije“). — 7. I. pl. Zajc: U boj (pojó pevci „Slovenije“ i „Triglav“).

III. 1. Dr. B. Ipavec: Ilirija oživljena (pojó pevci „Slovenije“ i „Triglav“). — 2. A. Nedved: Slovenska dežela (pojó pevci „Triglav“). — 3. K. Jahoda: a) Visoka je gora (osmospev, pevovodji „Slovenije“ poklonil skladatelj, pojó pevci „Slovenije“). b) Zagorska, Sloveniji poklonil skladatelj. — 4. Kocijandčič: Oblačku, zbor z bariton solo, pojó pevci „Slovenije“. — 5. K. Bendl: Věj veterku (pojó pevci „Triglav“). — 6. A. F. Tovačovsky: Druga kitica nar. pes. (pojó pevci „Slovenije“). — 7. Dr. B. Ipavec: Danici (zbor z bariton-solo, pojó pevci „Triglav“). 6. Kocijandčič:

Venec narodnih pesmi (pojó pevci „Slovenije“). — 9. D. D. Jenko: Šabljo moja (pojó pevci „Slovenije“ i „Triglav“).

Kmetijstvo.

Postava zastran pokončevanja škodljivih žužkov. V goriški okolici in, kakor slišimo, tudi drugod je letos vse polno gosenic posebno po sadnem drevju in po živih ograjah; a le malo kedo se zmeui za to, da bi jih pokončeval, dast je v obce znano, koliko škode prizadenejo lahko sadju in koliko raznim vrtnim in poljskim rastlinam.

Ker je sadno drevje v jako ugodnem vremenu ocvelo ter obeta obilo pridelka in ker tudi polja do zdaj v obce prav dobro kažejo, — je ta splošna nemarnost zares neodpustljiva. — K čemu imamo pač v našem deželnem zakoniku in ukazniku postavu od 30. aprila 1870 zastran obvarovanja obdelane zemlje zoper poškodbe po gosenicah, hroščih (kebrih) in drugih škodljivih žužkih? Mari za to, da se ne izpolnuje? — Po tej postavi so dolžni vsi posestniki, uživalci, zakupniki (najemniki) do konca meseca marcija ali vsaj do konca aprila očistiti svoja sadna ali lepotična drevesa, svoje grme, meje, lesne plote in hišne stene v vrtilih in vinogradih, na poljih in travnikih zapredenih gosenic, žužkinih zalog in mešičkov in pobrana gosenična gujczda sežgati ali sicer pokončati. — Enako se imajo tudi gosenice, brž ko se spomladi opazijo na sadnih in tistih drevesih, ki podpirajo trte, na grmih ali na obdelanih rastlinah, otrebiti v določenem času. — Iste osebe so dolžne gosenice, zapredke in mešičke tudi drugih žužkov in tudi te same, naj se v katerem koli letnem času pomnožijo na njivah in travnikih tako, da veliko škobo delajo, pokončati, v dobi, katero odloči županstvo po javnem razglasu.

Enako imajo tudi iste osebe dolžnost, hrošče (kebre) navadne, poljske, trine, trtjone v dobi, katero odloči županstvo, otrebiti s sadnih, lepotičnih in onih dreves, ki so trtam v podporo, z lepotičnih grmov in drevoredov, potem z žilnega klasovja, če so ga zasadi. To se mora zgoditi vsak dan, zlasti zgodaj zjutraj, in se imajo hrošči pokončati. — Kedar se njive preoravajo ali prekopavajo, imajo se črvi (od hroščev) ali gosenice drugih žužkov za plugom, matiko ali lopato pobrati in pokončati. — Županstvo ima čuti nad tem, da vsi posestniki, uživalci in zakupniki to dolžnost store. — Če je kedo zanikern, ter neče spolnovati teh dolžnosti, ima župan preskrbeti, da se to zgodi na njegove stroške. — Sicer ima županstvo oblast kaznovati zanikerneže in sploh prestopnike te postave z globo do 10 gl. oziroma s zaporom od 6 ur do 2 dni.

Županstva so dolžna to postavu dvakrat v letu in sicer prve dni meseca oktobra in meseca februarja razglasiti. Politične gosposke pa imajo dolžnost, čuti nad tem in se prepričavati, da se določbe v občinah njih okraja natančno spolnujejo. — Če župan zanemarija spolnitev te postave, ima ga politiška gosposka kaznovati z globo do 20 gl.

Postavo imamo, je modra in stroga; a kedo je spolnuje? V našem mestu nismo še nikdar videli zapovedanega razglosa; v občinah na kmetih se v obce tudi malo brigajo za to postavu. Kako čujejo in se prepričujejo politiške gosposke — kdo vo? Iстина je, da smo videli okoli Gorice uže meseca maja na sadnem drevju polne veje zapredenih gosenic in drugod menda tudi ni bolje.

Ker je podpisani zapustil svoje mesto kot voditelj in ravnatelj tukajšnje Pontoni-jeve lekarnice, vštava si v dolžnost, izreči njenim p. n. obiskovalcem najtoplejše zahvalo za izkazano mu zaupanje za časa njegovega poslovanja.

V Gorici aprila meseca 1880.

A. FRANZONI

v Kalistrovi hiši, magistratne ulice.

Alojzij Pregl

klobučar v Raštelu v Gorici

ima za našo deželo edino zalogo klobukov za ude novo ustanovljenega veteranskega društva za goriško-gradiško grofijo. Sicer pa ima na izbor klobuke vsake vrste, slamnate in iz klobučine, iz najboljših tovarnic.

Podpisani naznanja, da je odperl v ulici sv. Klare št. 117 v baron Drechslerjevej hiši

zalogo vina

belega in črnega

znanega pod imenom „Schiller“ pravi pridelek Rull iz Battazseka.

Prodaje se na debelo po spodobnih cenah.

Ferd. Rull.

Novije sodbe zdrav. veljakov o Franc - Jožefovem grenkem studencu

FRANZ JOSEF BITTERQUELLE

najuspešnejši grenki vodi:

Prof. dr. Biesiadecki, Lemberg. Protomoderni zdravstveni referent. Učinja, če se je le malo vzame, da gre gotovo od človeka pa brez bolečin; pri daljši rabi ne zgubi moči in ne zadržuje prebavljanja. V Lvovu 8. nov. 1873.

Prof. dr. C. pl. Braun-Fernwald, Dunaj. Prav mnogokrat se se uže prepiral o znanem naglem in zanesljivem učinku te grenke vode; zato priporočam najtopleje to vodo bolnim gospod. Dunaj 1873.

Prof. dr. Meynert, Dunaj. To vodo rabijo prav radi, kajti uže z majhnimi dozami se doseže rahli učinek, in pri začetih boleznih v slučajih psych. klinike ovaja pogostoma uzrok bolezni. Dunaj 1873.

Dr. Steiner primarni zdravnik medic. oddelka mestne bolnišnice v Gradcu. — Sponesla se je in prikupila po zanesljivem in rahlem učinku. V Gradcu 13. okt. 1873.

Dr. Kleinwächter prof. klinike za ženske bolezni v Innsbrucku. „Dokazala se je vselej kot naglo in trajno uplivačica, ne da bi imela kak drugi neprijetni učinek kakor druge grenke vode; za to zasluži, da se v krogu kolegov in občinstva gorke priporoča.“

C. kr. občna bolnica, Dunaj. V zdrav. oddelku. „Pri želodecem in črevesnem hataru, habit zaprtji, brezččnosti, krvnem zgoščevanju, hemoridab, jeternih boleznih in ženskih boleznih so se doslegi izvrstni uspehi.“ 1873.

Glavna zaloga za Gorico in deželo samo pri G. CRISTOFOLETTI v lekarnici „pri Srncem medvedu“ na Travniku, kamor naj se pošiljajo naročbe za večje množice. Dobiva se tudi v Seppenhoferjevi drogeriji unstran škofje.

Mlatilnice

na štifte in na stebre, z napravo za slamo stresati, z rešetom in snažilnim aparatom, na lesenih nogah, sicer pa iz železa, z najnovjšimi popravami, se dobodo dober kup. Tudi imamo triere (trieure za gospodarje in mlinarje, in rezanice za z noge pritiskati. To pošiljamo do Dunaja franco. Narisane podobe zastoj. Iščejo se dobri agenti.

Ph. Mayfarth et Co.,

tovarna za stroje v Frankobrodu (Frankfurt a M.) in na Dunaju, v mestnem magazinu, (Stadtlagerhaus.)

Darujemo vsakemu

najpotrebnejše stvari, kakor nože, vilice in žlice. Oskrbništvo ne davo na nič prišle velike angleške tvornice britanija srebra nam je naročilo, da imamo vse blago iz britanija srebra, ki je pri nas v zalogi, proti majhni odškodbi voznine in 1/4 dela stroškov za izdelovanje darovati.

Kdor nam pošlje samo 3 gl. 95 kr., ali pa se naroči s poštnim povzetjem tega zneska, da se nam povrnejo stroški za prevažanje z Angleškega do Dunaja in nekoliko tudi za delo, dobi sledečo namizno opravo iz britanija srebra, obstoječe iz 24 komadov izvrstnega blaga

zastoj

6 izvrstnih namiznih nožev, britanija-sreberni roč, s pravimi angleškimi srebrojeklenimi ostrinami.

6 najfinjih vilic, iz enega samega kosa britanija-srebra.

6 težkih britanija-srebernih navadnih žlic.

6 britanija srebernih kavnih žliček najbolje baže.

24 k. Skupaj 24 komadov, kateri so stali poprej 15 gl., stanejo zdaj

vseh 24 komadov skupaj samo 3 gl. 95 kr.

Te 24 stvari so iz najfinejšega britanija-srebra, katero ostane vedno belo in se še po 30 letni rabi ne razlikuje od pravega srebra, za kar se garantuje. Naročbe naj se pošiljajo pod naslovom:

Blau et Kann, Wien I., Elisabethstrasse.

Če se blago ne prilaga, naj se franco nazaj pošlje; denar povrnemo brez odbitka.

Nobena sleparija! Pri ces. kr. zastavljavnici na Dnuaji rešene ŽEPNE URE

po nezaslišano nizkih izjemnih cenah namreč 70 odstotkov pod kupno ceno

Razne zaloge žepnih ur, ki so bile za prodaj semkaj poslane iz najznamenitejših švicarskih tovarov, so bile po c. k. zastavljavnici, der so zapadle ter so po dražbenem postopku v zastonj prišle v naše roke.

Zato smo v položaji, da lahko prodamo prave zlate, sreberne in nikelnove ure, najboljše švicarske izdelke, vse proti 5letni garanciji, da le naš denar nazaj dobimo, 70 percentov pod navadno tovarniško ceno, tako da so ure skoro v zastonj.

Vsa ki človek, ubogi ali bogat, potrebuje ure, hatera je mnogokrat najzanesljive prijateljica in spremljevalka skozi celo življenje. Zdej pa se ponuja ugodna prilika, ki se morda nikdar več ne povrne, imbiti si skoro za nič solidno, fino, garantirano, do minute natančno uro; kajti naše tovarnično osebje pregleda vse ure še enkrat. Na vsaki uri je švicarsko tovarnično znamenje.

Garancija je tako zanesljiva, da se s tem javno zavezujemo, povrniti vsakemu naročniku nemudoma in brez vsake ovire njegov denar.

Kdor hoče imeti izvrstno, neverjetno ceno, za 5 let garantirano žepno uro skoro v zastonj naj pošlje nemudoma naročbo, saj vendar vsakdo laho razume, da se ure strahno hitro razprodajo.

Razkaz žepnih ur:

Žepna cilindrica iz težkega srebro-nikelja, prav fina, na sekunde pregledana, gravirana, guilochirana, z 8 rubini, plitvim steklom, emailiranim kazalom in posebnim pokrivatom, s prav fino zlato faço-veržico; poprej je stala 12 gl., zdaj samo gl. 5.50. — Ista prav fino v ognju pozlačena, krasna, kakor vsaka zlata gl. 6.50.

Žepna ankorea iz težkega srebro-nikelja, prav fina na minuto pregledana, gravirana, guilochirana, z 15 rubini, plitvim steklom, emailiranim kazalom in sekundnim kazalcem, z jako fino veržico iz talni-zlata, poprej 20 gl., zdaj samo 7 gl. — Ena najboljših in izvrstnejših ur. — Ista težko v ognju pozlačena, krasno izdelana, popoln. zlati enaka samo gl. 8.50.

Remontoir-ura iz najfinejšega dvojbe-zlata, se navija pri rihčici brez ključa, ohrani pod garancijo vedno zlato barvo, izkazno na minuto vredjena, z dvojnim pokrovom, okinčanim emailiranim in privileg. kolešjem, odlikovana kapitalna ura s talni veržico, poprej 24 gl. zdaj samo gl. 8.50. — Teh ur je malo.

Sreberna remontoir-ura iz pravega 13 lot. srebra, od c. k. punc. urada preskušena, se navija brez ključa, s protizaporom in kazalno napravo, najfinjša s privilegijem, nadrobno pregledana, s plitvim steklom, emailiranim in sekundnim kazalcem, znotraj s kristalnim pokrovom in nikelnim kolešjem, za vsacega prezorno najboljša, najcenejša in elegantnejša ura na svetu; poprejšnja cena 30 gl., zdaj samih 14 gl.

Sreberna ankorea iz pravega, od c. k. punc. urada preskušena 13 lot. srebra s 15 rubini prav fino na sekunde pregledana, s plitvim steklom, emailiranim in sekundnim kazalcem, zraven tega po novem elektro-galvaniznem načinu pozlačena, da je noben zlatar na svetu ne razloži, od prave zlate ure, katera se navadno kupi za tako dragi denar; poprej je stala brez pozlačanja 24 gl., zdaj v pozlačenjem vred samo gl. 12.50.

Sreberna cilindrica iz pravega 13 lot. zlata, od c. k. punc. urada preskušena, z 8 rubini, natančno na minute pregledana, po novem elektro-galvaniznem načinu pozlačena, — tako da se ure iz baže ne razločujejo od pravih zlatih, poprej 15 gl. zdaj samo gl. 6.50.

Ura za gospe iz pravega 14 karatnega zlata, preskušena od c. k. punc. urada, neizmerno fina, elegantna ura z najfinejšo beneško zlato okolivratno fason-veržico in najfinejšo zametasto skatljico, poprej 30 gl. zdaj samo gl. 19.50. Še nikdar kaj takega.

Prava 14 karat. zlati remontoir-ura 40, 50 gl. najceneje Savonette-ure, katere so stale nekaj po 100 gl.

NASLOV:

Uhren-Ausverkauf von A. Fraiss, Rothenturmstrasse 9, parterre, gegenüber dem erzbischöfl. Palais. Wien.

V GOSTILNICI

„pri zlatem angelji“

V GORICI

dobivajo se vsak čas izvrstni

krški raki,

okusno pripravljani ali pa živi.

Cena prav spodobna.

Vsakej gospodinjji prekoristno!

Ces. in kr. privilegiran

PECNI PRAH

prve avstrijske tovarnice za pečni prah

od Karola Russ & Comp.,

Dunaj 1. Bez. Weiburggasse 21.

Naš pečni prah (trajni ali suhi kvas) nadomestuje popolnoma vsaki kvas. Ne pokvari se nikdar in se torej lahko ohrani; vsaka pekovina dobi po njem brže kakor po najboljšem kvasu finejši in čistejši okus, postane krajši in rahlejši, testo se nagljeje in enakomernejše vzdiguje in se nikdar ne poleže; pri tem se pa približno obela in jajca; pa tudi na času se prištedi, ker in treba čakati, da se testo vzdigne, še pri kroh in kar veliko valja, da ne napenja. — V paketih po 5, 20 in 50 kr. Sviri se pred nič vrednim ponavejenim blagom.

Prodajalci dobé primeren nameček.

Podgorska občina

PRI GORICI

si želi omisliti dobro

stolpno uro;

za ta namen je občinsko starešinstvo odločilo 400 gl.

Kdor bi želel in si upal pod zanesljivo garancijo prevzeti to delo, naj podá svojo ponudbo v enem mesecu županstvu v Podgori, zadnja pošta Gorica.

Naznanjam živinorejcem goriške okolice, da imam izvrstnega triletnega bika friburškega plemena, ki sem ga dobil od c. kr. kmetijskega društva v Gorici v namen zboljšanja domače govede. — Krave tega plemena so izvrstne mlekarice in dajejo tudi velike delavne vole. — Od vsacega skoka se plača 50 kr. in če se krava v enem mesecu ne vbreji, ponovi se naskok brezplačno.

Ivan Culot

pod Turnom (pri sv. Roku) v Gorici h. št. 64.

ZALOGA

ŽVEPLA

prav drobno zmletega v mehničnem parnem mlinu v Moši.

Ker je zdaj uže povsod pripoznano, da je žvepio — seveda čisto in prav drobno zmleto — edini izdatni pripomoček zoper tertno bolezen, priporočam prav gorko vsem trtorajcem, naj se z njim o pravem času preskrbe, ter me počasté se svojimi naročili; gotovi naj bodo, da jim prav vestno in dobro vstrežem.

Zalogo žvepla bom imel v Gorici v Magistratni ulici v jedilni prodajalnici gosp. Jožefa Modolo v Roperjevi hiši, v Raštelu v drogeriji gosp. Gašparja Ghitterja, na svojem domu v Podgori in v parnem mlinu v Moši. — Blago, dasi izvrstno, bo po prav spodobni ceni.

Andrej Kocjančič v Podgori.

Št. 307.

Razpis učiteljskih služeb.

V tem šolskem okraju so razpisane tri službe učiteljev III. plačne vrste na enorazredni šoli, in ena služba učitelja III. plačne vrste na dvorazredni šoli, pri kateri zadnji bo eventualno imel dotični učitelj tudi vodstvo šole.

Dohodki teh služeb so določeni v deželni šolskih postavah 10. marcija 1870, 16. oktobra 1874 in 4. marcija 1879.

Prosilci naj uložé svoje prošnje prevedene z dokazom učiteljske sposobnosti in dosedanega službovanja naj dalje do konca junija t. l. pri podpisnem okrajnem šolskem svetu.

C. K. OKRAJNI ŠOLSKI SVET

v Tolminu 8. maja 1880.